

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XCV. De Institutione Heredis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

in his biennii spatio pereat, d. l. 13. in fin. l. fin. C. ut intr. cert. temp. crim. qvæst. termin. de qvâ vid. Gram. vot. 31.

Amplia primo, qvod procedat non solum in causis, qvibus non modo per viam actionis vel accusationis, verum etiam ubi per inquisitionem proceditur. Bald. in d. l. properandum, pr. col. 3. incip. Tunc instantia.

Amplia secundo in causis, qvibus per officium iudicis procedi solet, cap. venerabilis de iudic. qv. nimo & in causis executivis & instrumentalibus, qvibus executio parata est, locum habere perhibent Roman. conf. 174. Socin. conf. 95. vol. 1. Felin. in d. c. venerabilis, in fin. Alex. conf. 50. vol. 2.

Amplia tertio, obtinere non tantum coram iudice ordinario, verum etiam delegato, d. l. properandum, ibi sed omnes iudices. An & coram arbitro, vid. Marant. de ord. iudic. p. 5. n. 10.

Amplia quarto, procedere etiam si litigator pendente lite moriatur. l. heres absens, l. si petitor. l. si qui Roma, ff. de iudic. l. si cum hominem ibique Bart. & Joh. de Imol. ff. de fideiuss. Maria. Socin. in cap. qvâ V. de iudic.

Limita primo, axioma verum esse de iure civili, non vero Canonico, ut qvæ vigore illius nunquam pereat. Panorm. & Dd. in c. venerabilem & c. fin. de iudic. Alex. conf. 23. col. 1. vol. 3. Diaz. reg. 228. Sebast. Vant. in tract. de nullitat. tit. de nullit. ex defect. iurisdic. & und. ac qvib. mod. n. 126. Eman. Soarez. in suis commun. concl. tit. 1. n. 113.

Limita secundo, non procedere quando causa ventilatur in consistorio Principis. Bald. conf. 217. col. fin. vol. 3. per Auth. sed lis. C. de temp. appellat. vid. tamen Matth. de Afflic. conf. Neapolit. 283. his addi possunt & ea, qvas adducunt Robert. Marant. d. p. 5. d. ord. iudic. & Laurent. Tennin. de Rodolph. in tract. cautel. caut. 18. n. 5. ubi vid.

CAP. XCIV.

De Institore.

Axioma I.

Quousque quis Institorem præposuit negotio, eousque etiam ejus factum præstare tenetur, qvâ præpositio dat legem contrahentibus l. 1. §. 12. ff. de exerc. act. Non igitur tenetur qui aliquem præposuit frumento emendo, si hic etiam emat vinum. plura vid. in d. l. 1. §. 7. & 12.

II.

Quoties institor simpliciter contrahit, toties acquirit præponenti.

Ratio, qvâ unusquisque ita contraxisse præsumitur, sicuti contrahere debebat.

Limita: ut procedat, modò alter contrahentium sciverit ipsum ab alio mandatum habere; sic enim institor, etiam si tacite sibi acquirere velit, nihilominus acquirit præponenti, uti intelligenda l. 13. ff. de donat. qvâ propositum in mente retentum nihil operatur l. 7. C. de Condict. ob caus. dat. Et plus valet qvod agitur qvàm qvod simulatè concipitur. Rubr. Cod. plus valere qvod ag.

III.

Quoties institor expressè suo nomine contrahit, toties principali non acquirit, sed nihil agit l. 37. §. fin. ff. de A. R. D.

Ratio: qvâ multa expressa nocent, qvæ non expressa non nocent; procurator igitur, dum sibi non potuit, mihi verò noluit possessionem acquirere, nihil agit. Ita ergò si procurator à me missus, ut sibi meo nomine rem tradi curet, & Procurator suo nomine tradi sibi petat, nihil agit. d. l. 37.

IV.

Institor generale habens mandatum potest per chirographum obligare dominum; non verò minister aut scriba. Stracha de mercat. tit. mand. n. 4. Literas tamen cambii institor absque speciali mandato acceptare nequit. add. Joh. Herm. Stamm. de servit. person. lib. 2. c. 19. seq.

CAP. XCV.

De Institutione Heredis.

conf. Tit. de herede.

Non temerè bona nostra relinqvamus iis, qvos suspicamur ea per luxum statim consumptura, nec iis qvos odio prosequimur, sed potius eorum liberis, l. 3. §. de minor. l. 25. C. de inoff. testam. l. pen. si tab. test. nulla extab. ubi Cujac. lib. 6. resp. Papin.

CAP. XCVI.

De Instrumento.

Axioma I.

Instrumentum qvod verbis non dicit nec nos supplere debemus. Bald. in l. lecta in 2. opposit. si cert. per. l. inquisito, num. 2. C. de solut. l. neque C. de probat. Rodolph. col. 2. de rescript. & conf. 297. col. 8. vol. 1. Jaf. conf. 159. num. 2. & conf. 220. vol. 2. Vult. 3. consil. Marp. 31. n. 8. Wesenb. 1. conf. 15. num. 42. & conf. 22. n. 5. Instrumentum enim est stricti juris. Idem, in parat. n. 7. ff. de fid. instrum. Umm. diff. ad process. 17. th. 9. n. 43. Unde dici consuevit, instrumentum qvod non cantat, nec nos cantare debere, ut Gutierrez. 5. pract. qvæst. 62. n. 17. Wesenb. conf. 2. n. 29. consil. 15. n. 7. & 42. consil. 39. n. 5. Pruckman. 1. conf. 14. n. 92. Cothman. conf. 5. n. 68. & seq. ideoque nec extenditur ad res & personas in ea non nominatas. l. ad probationem, 21. ubi Bald. de probat. Bart. in l. admonendi. n. 32. ff. de iurejur. Socin. consil. 39. visis. n. 10. vol. 1. Wesenb. 1. conf. 4. n. 31. qvâ illud solum probat qvod corporis oculis legitur qvodque tenor illius demonstrat, d. l. ad probationem. l. 1. ff. de his qvæ in testam. delentur. Francisc. Bursar. conf. 205. n. 1. nec inter partes creditur, qvod instrumento omisum est. Bald. in d. l. ad probationem. Cravett. conf. 630. n. 2. vers. actum enim. Goedd. 1. conf. Marp. 26. n. 10.

Declaraverum, quando fit super materia stricta veluti transactione & pacto, non etiam quoties apponitur contractui bonæ fidei. VVesenb. 2. conf. 51. n. 56. cum enim instrumentum sit accessio tantum contractus, cui apponitur, l. 4. de pignor. ideoque naturam contractus induere dicitur cui apponitur. 4. ff. de usur.

II.

Instrumentum probatio probata & veritas appa-